

TEZAU LITURGIC
2 APRILIE
NIKODIMOS AERAKIS

SLUJBA
SF. CUVIOS
TIT
TAUMATURGUL

ATENA, 2020

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΤΙΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Ἀρχιμανδρίτου Νικοδήμου Ἀεράκη

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀγγελικῆς πολιτείας τὸ ἀκροθίνιον, τῆς προσευχῆς τὸ ἄνθος, ἀγρυπνίας τὸ κλέος, Τίτον τῆς νηστείας τὸν ἔραστήν, καὶ ἀσκήσεως ἄγαλμα, ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις ἑορτασταί, τῶν Ὁσίων ἰσοστάσιον.

Τῶν μοναστῶν αἱ χορεῖαι λαμπρῶς εὐφραίνονται, τιμῶσαι θείου Τίτου, τὴν πανίερον μνήμην, ἀσκησιν ἐν βίῳ καὶ ἀρετάς, καὶ σημεῖα καὶ θαύματα, ἀνακηρύττουσι πᾶσι περιχαρῶς, τὸν Χριστὸν αἰεὶ δοξάζουσαι.

Τίτου τὴν μνήμην ἐνθέως πανηγυρίσωμεν, τῶν φιλεόρτων στίφη, μοναστῶν αἱ χορεῖαι, οὗτος γὰρ ἐρήμῳ ἐνασκηθεὶς, καθηγούμενος γέγονε, καθοδηγῶν ἐν Κυρίῳ τοὺς μοναστάς, διὰ θεωρίας τε καὶ πράξεως.

Τῶν μοναστῶν τὸ ὑπόδειγμα εὐφημήσωμεν, τὸ τῆς ἐρήμου κλέος, ἀγιότητος τύπον, Τίτον θεοφόρον τὸν στολισμόν, μοναχῶν καὶ ἡγούμενον, διὰ θαυμάτων δὲ μέγαν ὑφηγητὴν, ἀρετῆς καὶ τελειότητος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τοῦ θεοφίλου Τίτου μνήμην, ἐν ἐγκωμίων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ καταλιπὼν, καὶ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν μανικῶς ἀγαπήσας, ἐν προσευχῇ, ἀσκήσει τε καὶ νηστεία πνευματικῶς ἐνήθλησε καὶ θεοφιλῆς ἡγούμενος ἐγένετο. Αὐτοῦ πρεσβείαις σῶσον Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, ὦ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δεῦτε περιχαρῶς, τοῦ Τίτου θείαν μνήμην, τιμήσωμεν καὶ τούτου, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, λαμπρῶς ἀνακηρύξωμεν.

Στ.: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Τίτον τὸν θαυμαστόν, ἡγούμενον ποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων, τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις, καὶ ἄσωμεν ἐγκώμια.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Τίτον δοῦλον Θεοῦ, τῆς ἀρετῆς ταμεῖον, κρουνὸν ἀγιωσύνης, καὶ κρήνην τῶν θαυμάτων, λαμπρῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δεῦτε Τριαδικῆ, μονάδι κατ' οὐσίαν, λατρεύσωμεν ἐν ὕμνοις, κηρύττοντες τοῖς πᾶσι, τὸ θεῖον Αὐτῆς ὄνομα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Πρέσβευε Μαριάμ, ὑπὲρ τῶν Σὲ τιμώντων, πρὸς τὸν Υἱὸν Σου ὅπως, ῥυσθῶμεν τῆς γεέννης, καὶ σκοτούς τῆς κολάσεως.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου σι'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. (Ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Τίτε, θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστάσας σταυρόν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας, ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἐορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε, παμμάκαρ Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξει, θεϊκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ θείου Πνεύματος, ὄντως εἰσδέδεξαι,

Λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίσῃ σου, καθάπερ Ἄγγελος.

Ὅσιε, Τίτε θεόπνευστε, Ὁρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἰρέσεως τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαινότατος, ἀστὴρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γευναῖου ἐν Μάρτυσιν. (Νικοδήμου Ἀεράκη).

Ἐγκωμίοις καὶ ἄσμασιν, εὐφημήσωμεν ἅπαντες, συνελθόντες σήμερον Τίτον ἔνθεον, ὅτι Χριστὸν ἐμεγάλυνεν, ἐν βίῳ ἀσκήσεως, βία τε θεοφιλεῖ, καὶ ποικίλοις ἀθλήμασι καὶ ἐν θαύμασι, μοναστῶν ὑποφήτης καὶ πατέρων, ὁδηγὸς τῶν ἐν ἀσκήσει ἀναδείχθεις ὁ τρισόλβιος.

Τῆς ἐρήμου τὸ βλάστημα, καὶ ἀσκήσεως καύχημα, μοναζόντων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, ἡσυχαστῶν τὸν ἡγούμενον, τὸν Τίτον τιμήσωμεν, τῆς ἀσκήσεως λαμπρόν, καὶ ἐξάκουστον πρότυπον καὶ ἀγλαΐσμα, βιαστῶν τὸν κανόνα καὶ τὸν στυλόν, ἀσκουμένων τὸν ἀλείπτῃν, τῆς παρθενίας τὸ ἄγαλμα.

Θεοτίμητον Ὅσιον, καὶ ἡγούμενον ἔνθεον, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ ὑπόδειγμα, ἀφιερώσεως πρότυπον, τὸν Τίτον γεραίρομεν, τῶν ἀρρήτων ἐραστήν, καὶ Χριστοῦ ἀφομοίωμα καὶ ἐκτύπωμα, τῶν θαυμάτων τὴν κρήνην

καὶ σημείων, καὶ κρουνὸν τῶν χαρισμάτων, τῆς Ἐκκλησίας τὸ καύχημα.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον, ἡ τῶν Ὁσίων ὁμήγουρις, τὴν τοῦ Ἁγίου πανένδοξον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς ἐγκωμίων ἐορτάζουσα, ἐνθεαστικῶς βοᾷ πρὸς αὐτόν· καίροις ὁ τῆς ἀσκήσεως ὑφηγητῆς καὶ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας θεόπεμπτος καθηγητῆς, καίροις τῆς ἀρετῆς τὸ ὑπόδειγμα καὶ τῆς προσευχῆς τὸ ἀγλάϊσμα, καίροις τῆς ταπεινοφροσύνης τὸ ἄγαλμα καὶ τῆς ἀγιότητος τὸ ἐγκαλλώπισμα, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε;...

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν

ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσκει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περὰ τῶν γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Δεῦτε, αἱ τῶν μοναχῶν χορεῖαι, καὶ τὰ τῶν φιλεόρτων συστήματα, ἐνθέοις ἄσμασι καὶ ἱεροῖς ἐγκωμίοις τὸν τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐραστήν, Τίτον τὸν θεόφιλον ἐορτίως ἐγκωμιάσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν νεότητι μανικῶς, τὸν τῆς ψυχῆς Νυμφίον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, τῷ μονήρῃ βίῳ κατηκολούθησε, καὶ τῇ ἀσκήσει τὰ τοῦ Βελίार ἐνεδρα κατέστρεψε. Διὸ τὴν τῶν θαυμάτων χάριν εἴληφε καὶ δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ παρουσίαν καὶ δύναμιν ἐκήρυξεν, ὅθεν τιμῶντες αὐτοῦ τὴν πανίερον μνήμην, τὸν Αὐτὸν δοξάσαντας Κύριον, εὐλαβῶς λατρεύσωμεν.

Ἦχος β'.

Σήμερον ἀδελφοί, τὸ τῆς μοναχικῆς πολιτείας ἐγκαλλώπισμα, Τίτον τὸν θεοδώρητον ἡγούμενον, ἐγκωμίων ἄνεσιν ἐπαξίως καταστήσωμεν. Οὗτος γὰρ τὰ ἐπίκηρα καταλιπὼν, τὴν Ἄνω Σιών μανικῶς ἠγάπησεν, ἐκ τοῦ κόσμου ἀποδημήσας, καὶ ἐν κοινοβίῳ τῇ ἀγγελικῇ πολιτεία ἀκολουθήσας, τὴν τῆς ἀρετῆς κορυφὴν καταλαβὼν, τῶν μοναχῶν θεοφώτιστος διδάσκαλος ἐδείχθη. Αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τὸν πανένδοξον Τίτον, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἐνθεαστικῶς ἀδελφοί ἐγκωμιάσωμεν. Οὗτος γὰρ πάντα τὰ ἐπίκηρα καταλιπὼν, καὶ τὰ ἀχειροποίητα Ἅγια ἐπιποθῶν, τὸν ἀγγελικὸν βίον ἐν χαρᾷ καὶ ζεούσῃ καρδίᾳ ἠσπάσατο. Τὴν τοῖς ἐρημικοῖς μακαρίαν ζωὴν,

διὰ δακρύων, χαμευνίας, ὑπακοῆς, ταπεινώσεως καὶ αὐτοπεμπίας ἐνασκήσας, κατηξιώθη τῶν τῆς μοναχικῆς ζωῆς ἀρρήτων δωρημάτων, καὶ τοῦ τῶν θαυμάτων χαρίσματος. Αὐτοῦ ἀδελφοί, τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην ἐκ καρδίας θερμῶς ἐπιποθήσωμεν.

Ἦχος δ'.

Θεόδοτος πνευματικὴ εὐλογία, τοῖς ἐν ἀγγελικῇ πολιτεία ἐνασκουμένοις, ἢ τοῦ θεόφρονος Τίτου βιοτὴ δεδώρησαι. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ ἑορτῇ, μετὰ πόθου τοὺς πανευώδεις καὶ εὐχύμους αὐτοῦ καρπούς, τὴν τῶν ἀρετῶν δέσμη, τὴν ἐν τῇ ἀσκήσει προθυμίαν καὶ τὴν μετὰ συνέσεως διάκρισιν, μετ' εὐφροσύνης δρέψωμεν. Καὶ τὸν διὰ θαυμάτων, χαριτώσαντα αὐτὸν Κύριον καὶ Δεσπότην ἱκετεύσωμεν, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Α'.

Δεῦτε μοναστικαὶ χορεῖαι πᾶσαι ἐνθεαστικῶς, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τοῦ Ὁσίου Τίτου ἑορτάσωμεν, καὶ εὐφροσύνως αὐτῷ βοήσωμεν· χαῖρε, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης τὸ ὑπόδειγμα καὶ τῆς μοναχικῆς πολιτείας τὸ ἀκροθίνιον, χαῖρε τῶν μοναζόντων ὁ θεόδοτος κανὼν καὶ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας πανάριστος ὁδηγός, χαῖρε τὸ τῆς ἀσκήσεως ἀγλάϊσμα καὶ ὁ τῶν θαυμάτων ἀείροος κρουνός. Πρέσβευε Ὅσιε ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ τῶν ποικίλων παγίδων καὶ πειρασμῶν τοῦ ἀλάστορος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον. Ἦχος πλ. Α΄. Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις, τῶν μοναζόντων κανῶν, τῆς προσευχῆς τὸ θαυμαστὸν ἀκροθίνιον, νηστείας λαμπρὸς ἐκφάντωρ, καὶ ἀγρυπνίας κανῶν, τῶν ἡσυχάζόντων τὸ ἐντρύφημα, κρατὴρ θεῖος ἔμπλεως, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, καὶ τῶν θαυμάτων, ὁ κρουνοὸς ὁ ἀείροος, ἀγιότητος, θεοτίμητον πέλαγος, ὅθεν Τίτε πανεύφημε, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἄσμασι θείοις καὶ λόγοις, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίου Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν ἡγουμένων φωστήρ, τῶν ἀσκητῶν ὁ ὀδηγὸς καὶ τὸ στήριγμα, τῆς νήψεως ὁ ἐκφάντωρ, καὶ μοναχῶν χαρμονή, τῶν ἐνασκουμένων τὸ ὑπόδειγμα, τῆς βίας τὸ πρότυπον, ἐγκρατείας τὸ στόλισμα, ἡσυχάζόντων, τὸ πανθαύμαστον πρότυπον, ἀγιότητος, καὶ θαυμάτων ὁ μέτοχος, ὅθεν τὴν σὴν πανήγυριν, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, Τίτε ἡγούμενε θεῖε, φιλανθρωπίας αἰτούμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. Β'.

Σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τὴν τοῦ Ὁσίου Τίτου ἑορτὴν πανηγυρίζουσα, ἐν πνευματικῇ ἀγαλλιάσει βοᾷ πρὸς αὐτόν· καίροις ὁ ἐκ νεότητος τὸν Χριστὸν μανικῶς ἀγαπήσας καὶ ἐν ἀσκήσει τὸν βίον τελέσας, καίροις ὁ τὴν ἀγγελικὴν πολιτείαν ἐπιποθήσας καὶ θεοσόφως τοῖς ἀδελφοῖς αὐτὴν διδάξας, καίροις ὁ ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας καὶ ἐν οὐρανοῖς Ἀγγέλοις συναυλιζόμενος. Πρέσβευε οὖν δεόμεθα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων εὐλαβῶς τὴν θείαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς, διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες· ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Τίτε τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως. (Νικ. Ἀεράκη).

Τίτον ἄσμασι, σεπτῶς τιμῶμεν, τὸν τιμήσαντα, Ἀγγέλων βίον, ἐν ἀσκήσει ἀρετῆ καὶ δεήσεσι. Τὸν Ἰησοῦν ἀγαπήσας θερμότατα, πάντα τερπνὰ καὶ φθαρτὰ καταλέλοιπεν, ὅθεν ἔλαβε, θαυμάτων τὴν χάριν ἄνωθεν, καὶ δόξης στέφος ἐκ Χριστοῦ ἀείφωτον.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.
Σὲ τὴν μεσιτεύσασα...*

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Ζωὴν ἐπόθησας, Ἀγγέλων Ὅσιε, τὴν ὑπερκόσμιον,
καὶ ὑπεράνθρωπον, τῶν μοναχῶν ἀσκητῶν, διὸ
καίρων ἀπηρνήθης κόσμου τὰ ἐπίκτητα, καὶ ζωῆς
ματαιότητα, ἄνεσιν ἐφήμερον, καὶ σαρκὸς τὴν
εὐπάθειαν. Καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀγάλλη, Τίτε
Ὅσιων ἢ ἀκρότης.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸν ἀκατάληπτον, καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν
ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου
μυστικῶς ἐχώρησας Θεομήτορ. Μίαν καὶ ἀσύγχυτον,
τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ
κόσμῳ δοξάζεσθαι. Διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

*Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν,
κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.*

Φωστῆρα μοναχῶν, ἀσκητῶν ὁδοδείκτην,
νοσοῦντων ψυχικῶς, θαυμαστὸν ἰατῆρα, τιμῶμεν σὲ
θεόσοφε, Πάτερ Τίτε πανάριστε, ὡς ἠγούμενον, τῶν

ἀσκουμένων ἐμφρόνως, καὶ ὑπόδειγμα, ἀσκητικῆς πολιτείας, Πατέρων ἐφάμιλλον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μητέρα Σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα. Σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν. Σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον,
κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Κατεπλάγησαν χοροί, τῶν μοναχῶν καὶ ἀσκητῶν, καθορῶντες ἐν χαρᾷ, τὴν σὴν ᾧ Τίτε βιοτήν, τὴν ἐν ἀσκήσει νηστεία καὶ ἀγρυπνία, βίαν ἀληθῆ καὶ θεάρεστον, τὸ θαυματουργεῖν θεία χάριτι, καθοδηγεῖν τε πλῆθος μοναζόντων, εἰς βιοτὴν ὑπερθαύμαστον, Ὅσιων κλέος, λιταῖς πρὸς Λόγον σκέπε τοὺς σὲ τιμῶντας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Κατεπλάγησαν Ἄγνη, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν. Πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; Καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;*

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεῆμον...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. Β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Σήμερον τὰ στίφη τῶν μοναχῶν ἐν πνευματικῇ ἀγαλλιάσει τὸν τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας μέγαν διδάσκαλον, τὸν ἔνθεον Τίτον ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἀξιοχρέως ἐγκωμιάζουσιν. Οὗτος γὰρ ὡς ἰσάγγελος ἐν γῆ βιώσας, καὶ ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος πολιτευσάμενος, μοναχικῆς βιοτῆς πρότυπον, καὶ ἀσκητικῆς πολιτείας ὑπόδειγμα θαυμαστῶς ἀνεδείχθη. Αὐτοῦ ταῖς σεπταῖς ἱκεσίαις Θεάνθρωπε Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίουοῦ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων): *Ὁ τῶν μοναστῶν σῶλος ὑμνεῖσθω Τίτος. Ποῖημα Θεοφάνους.*

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός, δεινῶς ἐμπαγέντα, καὶ φθαρέντα ταῖς ἡδοναῖς, θησαυρὸς

ὑπάρχων ἀπαθείας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με Τίτε διάσωσον.

Τῇ θεῖα τοῦ Πνεύματος ἐκλογῇ, Θεῶ προσηνέχθης, ἐκ σπαργάνων τῶν μητρικῶν, καὶ τῆς ἀπειράνδρου Θεοτόκου, μύστης καὶ λάτρις ἐχρημάτισας.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τὴν τῶν παθῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἠδύνεις Πάτερ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νέον ὡς τοῦ Παύλου σε φοιτητὴν, Τίτον εὐφημοῦμεν· τῶν ἐκείνου γὰρ ζηλωτῆς, ἀγῶνων ἐδείχθης θεομάκαρ, καὶ σὺν αὐτῷ τὸ στέφος εἴληφας.

Θεοτοκίου

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τοῦτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνη Θεομητορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ἔδῃ γ' Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλως συνετέθης, εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὅπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ θυρεὸν εὐχὴν Ὅσιε, ἔχων αἰεὶ, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, θριαμβεύσας κατήσχυνας.

Νόμον τὸν τοῦ Πνεύματος, ἀντιτιθεῖς σοφῶς ἔσβεσας, τὸν τῆς σαρκός, νόμον καὶ νομίμως, τῷ Κυρίῳ δεδούλευκας.

Ἄπασαν τὴν ἔφεσιν, καὶ τὴν διάνοιαν Ὅσιε, πρὸς τὸν Χριστοῦ, πόθον προσερείσας, τῶν γηίνων ἠλόγησας.

Θεοτοκίου

Ἰλεων γενέσθαι μοι, ἐκδυσωπῶ ἀεὶ Δέσποινα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. (Μηναιίου)

Δακρύων τοῖς ρεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφέ, ἀεὶ παινόμενος, δικαιοσύνης καρπούς, πλουσίως ἐξήνθησας· ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν, Τίτε θαυματοφόρε, ἀσκητῶν ὠραιότης, ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας περισῶζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου, ὄμοιον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ Τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίᾳρ. Στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, Αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, Ὅν ἐσωμάτωσας.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σηπεδόνα Μακάριε, τὴν τῆς ἀμαρτίας πᾶσαν διέπτυσας, καὶ τῷ βέλει τῆς ἀσκήσεως, τῶν δαιμόνων σμῆνος ἐτραυμάτισας.

Τῆς ἀγνείας τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν τρωθεὶς θερμῶς ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ, καὶ εἰσελήλυθας, εἰς νυμφῶνα δόξης Παμμακάριστε.

Ὡς λειμὼν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παράδεισος ἔμπυκος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, δι' ἧς πάντας τρέφεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῆς ἀπλανοῦς εἰκόνα
πραότητος, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῖδ ἀληθῶς,
κεκτημένοι πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίου

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν
Πανάμωμε· ὄν γὰρ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ἐν σαρκὶ
ἐβάστασας ταῖς ἀγκάλαις σου.

Ῥδὴ ε' Ὁ Εἰρμός. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγώνων σου Ἵτε
μακάριε, καὶ τὸ πῦρ ἀνάψας, δαψιλῶς τῆς ἀγάπης καὶ
πίστεως, ἐγκρατείας λύχνος, καὶ φωτισμὸς τῆς
ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θεία γεωργία σου Πάτερ,
ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις
ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς
ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Ἵπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα
δαιμόνων Ὅσιε, ἀνεδείχθης στυλὸς, καρτερίας
στηρίζων τὴν ποιμένην σου, βακτηρία θεία, ἐπὶ νομὰς
τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων μακάριε.

Θεοτοκίου

Ὡς λιμένα σε πάντες, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα καὶ
σκέπην Ἄχραντε, καὶ πρὸς βασιλείαν, ἀκαταίσχυντον
εἴσοδον ἔχοντες, τῆς ἡμῶν ἐλπίδος, μὴ ἐκπεσεῖν
ἐκδυσωποῦμεν, μητρικαῖς σου πρεσβείαις πανάμωμε.

Ῥδὴ ς' Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λύσας παθῶν τὴν ἀκλύν, καὶ τὴν ζοφώδη σκοτόμαιναν, ἡμέραν ἀνατολῆς, καὶ φῶς ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἀνέτειλας Ὅσιε, ἐκ πολλῶν ἀγώνων, καὶ κινδύνων τῶν τῆς πίστεως.

Ὅλως ἐξέστης Θεῶ, τῷ ἔρωτι τῆς ἀσκήσεως, καὶ κόσμον καταλιπὼν, καὶ τὰ κοσμοκράτορας, ἐδράξω θεόληπτε, τῆς ὑπερκοσμίου, βασιλείας τὴν ἀπόλαυσιν.

Συνέλεξας ἐν ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τῆς χάριτος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, δι' ὧν ἐγνωρίσθης, οἶκος ὄντως τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς κάτω σοφείας, παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, ἀύλω δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, κληρονόμος ὤφθης, διὰ βίου τελειότητος.

Θεοτοκίου

Συνείληφας ἀληθῶς, Θεοῦ τὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας, ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Κουτάκιου. Ἦχος πλ. Δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοῦ θεοφόρου ἀρετὰς ἐπευφημήσωμεν, τῶν μοναστῶν οἱ θαυμασταὶ καὶ ἐξυμνήσωμεν, ἐν ἐνθέοις ἐγκωμίοις ἀναφωνοῦντες, ὡς ἀσκήσεως διδάσκαλος καὶ πρότυπον, σαῖς πρεσβείαις πρὸς τὸν Λόγον

πάντας στήριζον ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Τίτε πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ νεότητος Χριστὸν ἀγαπήσαντα, καὶ ἐν ἀσκήσει, ταπεινώσει τε καὶ ὑπακοῇ, τῷ Κυρίῳ εὐαρεστήσαντα, ἐνθεαστικοῖς ὕμνοις καὶ ἐγκωμίων ᾠδαῖς, ἢ τῶν μοναχῶν χορεία, σὺν πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπαξίως τιμᾶ καὶ γεραίρει. Οὗτος γὰρ τῇ θεοφιλεῖ ἡσυχίᾳ καὶ τῇ ἀδιαλείπτῳ νοερᾷ προσευχῇ, τὰ τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας κορυφᾶς ἀναβάς, κατηξιώθη τῶν θείων καὶ νηπτικῶν καταστάσεων, καὶ τοῦ θαυμάτων χαρίσματος, ὅθεν γέγονε πνευματικὸς τῶν μοναζόντων ὁδηγός, καὶ θεοδώρητος ἡγούμενος, καὶ πάντων τῶν δοκιμαζομένων παρακλήτωρ. Αὐτῷ ἐπαξίως κράζομεν· Χαῖρε Τίτε πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῆς Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Τίτου.

Τί τοῦτο, Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;

Λείπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.

Δευτερίῃ Τίτιο ἀπὸ ψυχὴν Νόες ἦραν.

ᾠδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἐγκρατείας Πάτερ ἐδείχθης ἡμῖν, τὰ πάθη κατακλύζων, καὶ ρύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοώντων ἐκ πίστεως, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νῦν ἀύλοις χορραίας, ὀμιλῶν θεομάκαρ καὶ τῆς λαμπρότητος, τῆς ἄνω βασιλείας, ἀλήκτως ἀπολαύων, ἐποπεύεις τοὺς ψάλλοντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ὁμολογία, τῇ τῆς Πίστεως Πάτερ ἔμεινας ἀτρεπτος· Χριστὸν γὰρ εἰκονίζων, σαρκὶ καὶ περιγράφων, προσεκύνεις καὶ ἔκραζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότη, ἐν τῷ σώματι φέρων Πάτερ τὰ στίγματα, κάμει καταστιχθέντα, τῷ βέλει τοῦ Βελίαρ, ἱατρεύεις κραυγάζοντα, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου

Ἐπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· Ὅν ἐκτενῶς Ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Ῥδὴ η' Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, Τίτε σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ῥραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς, εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀρρήτου δόξης ἀνεκλήθης, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν διπλοΐδα τὴν ἱερὰν ἐστολίσω, καὶ τελῶν θυσίας ἀναιμάκτους, θῦμα προσηνέχθης, Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ἐν τῇ νηδυΐ σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα,
Θεομήτορ ἄκραντε Παρθένε, τέτοκας ἀφράστως,
Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμός. Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν.

Ἰατὴρ νοσοῦντων ἐν πάθει, θεόθεν ἐδείχθης,
ἐλατὴρ δὲ Μακάριε, καὶ διώκτης πονηρῶν δαιμόνων·
διὸ σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ,
καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς
ἀγάλλη, θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Ὅρον ἀπαρέγκλιτον πίστεως, καὶ τῆς ἐγκρατείας,
ὑποτύπωσιν ἔχοντες, τοὺς σοὺς πόνους ἀληθῶς, τὸν
Κτίστην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· συγκαλεῖ γὰρ Τίτος,
Μοναζόντων τὰ ποιμνία, εἰς χορείαν καὶ κοινήν
ἐστίασιν, καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίου

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς
γενάρχας, κακοτρόπως περνίσαντα, βροτοκτόνον
καταβαλὼν ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Τίτον εὐφήμησωμεν, τῶν μοναχῶν ἐξάρχοντα, πίστεως θεῖον κρατῆρα, χαρᾶς τῆς νήψεως τύπον, κόσμημα τῆς ἀσκήσεως, μοναζόντων διδάσκαλον, πάντων πιστῶν τὸν στήριγμα, προστάτην μέγαν καὶ πλοῦτον, πηγὴ θαυμάτων ἀρρήτων.

Θεοτοκίου.

Μαρίαν τὴν θεόνυμφον, τὴν τέξασαν τὸν Κύριον, πάντες ἐκ πόθου τιμῶμεν. Ζωῆς γὰρ γέγονε Μήτηρ. Τράπεζα ἄρτον φέρουσα, λυχνία ἢ φωτίζουσα, σκέπη δὲ κατασκέπουσα, πιστῶν Χριστοῦ τὰς καρδίας ὑπάρχει ἢ Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς αἶνους. Ἦχος πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τίτον τὸν θεόφρονα, ἐγκωμιάσωμεν ὕμνοις, μοναχῶν διδάσκαλον, καὶ σεπτὸν κειμήλιον τῆς ἀσκήσεως, προσευχῆς πρότυπον, ἐγκρατείας τύπον, ἀσκουμένων τὸ ὑπόδειγμα, πιστῶν τὸ κλέϊσμα, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις τὸ στήριγμα, ἀσκήσεως τὸ ἔρεισμα, καὶ τῆς ἀρετῆς ἄνθος εὖοσμον. Πάντων τῶν ἐν νόσοις, πηγὴν τῶν ἰαμάτων θαυμαστήν, τῆς Ἐκκλησίας ἀγλάϊσμα, καὶ ἐρήμου καύχημα. (Δίς).

Τίτον τὸν πανεύφημον, ἐγκωμιάσωμεν ὕμνοις, καὶ λαμπρῶς τιμήσωμεν Παρακλήτου ἔνδοξον καταγώγιον, ἐν χαρᾷ ἦνεγκε, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἀρετῆς τὰ ἀγωνίσματα, προσκαίρων στέρησιν, καὶ τῶν ἀσκητῶν τὴν ἐγκράτειαν, ἐμφρόνως κατενίκησε, πᾶσαν τῆς σαρκὸς ἠδυπάθειαν, ὅθεν ἐπαξίως, ἠξίωσεν

αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, τοῦ τῶν θαυμάτων χαρίσματος, καὶ ζωῆς τῆς κρείττονος.

Λόγοις Τίτον Ὅσιον καὶ ἐκωμίοις τιμῶμεν, ὡς Χριστοῦ ἀντίγραφον, ἀσκητῶν τε ἔνθεον ἐγκαλλώπισμα, προσευχῆς πρότυπον, βιαστῶν τὸν μύστην, ἀγρυπνίας τὸ ὑπόδειγμα, πατέρων Γέροντα, καὶ τῶν ἀρετῶν ἀκροθίνιον, πιστῶν τὸ καταφύγιον, καὶ θαυματουργὸν ἀντιλήπτορα, ὅθεν θαυμασίως, κεκόσμηται στολῇ ὀσιακῇ, καὶ οὐρανοῦ θεῖα δώματα, ἐνδόξως κατέλαβε.

Δόξα. Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε, φιλαγίων ὁ σύλλογος, τὴν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφίλου Τίτου, πανεύφημον ἑορτὴν ἐπιτελέσωμεν. Οὗτος γὰρ τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ τὴν μοναχικὴν πολιτείαν ἐπιποθῶν, ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος καὶ ἐπίγειος Ἄγγελος, τὴν ὑπέρλογον ἀσκητικὴν ζωὴν θαυμαστῶς ἐβίωσεν, ὅθεν θείων χαρισμάτων ἀξιωθεὶς, καὶ ἡγούμενος ἀναδειχθεὶς, τὰ τῶν μοναχῶν πλήθη, εἰς τὴν ἰσαγγελον βιοτὴν, ἐνθεαστικῶς ὠδήγησε, καὶ διὰ τῆς τῶν θαυμάτων χάριτος, πάντας εὐηργέτησε. Διὸ καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Ὅσιε Πάτερ Τίτε, πρέσβευε ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν εὐλαβῶς τελούντων τὴν πανσεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῆς ἐρήμου θεῖος βλαστός, καύχημα Ὁσίων, μοναζόντων ὑψηγητής, χαίροις κοινοβίου, ὁ κόσμος καὶ κοσμήτωρ, καὶ μοναστῶν ὁ μύστης, Τίτε πανεύφημε.

